

Rutger Bregman edita 'La humanitat. Una història d'esperança', un al·legat de pensament positiu i crític

Molts motius per viure

David Castillo
BARCELONA

L'influent pensador Yuval Noah Harari ha dit de *La humanitat. Una història d'esperança* de l'historiador holandès Rutger Bregman que el llibre "m'ha fet veure la humanitat des d'una perspectiva nova". Publicat per Empúries i Anagrama, l'assaig repassa alguns dels esdeveniments històrics i ofereix un nou punt de vista sobre dos-cents mil anys d'evolució de la humanitat. De l'aventura dels nois reals d'*El Senyor de les mosques* als bombardejos de la Guerra Mundial, d'una granja de cria de guineus a Sibèria a un infame assassiní de Nova York, de la màquina de descàrregues elèctriques de Stanley Milgram a Yale a l'experiment de la presó de Stanford... Bregman mostra

com creure en l'amabilitat i l'altruisme dels humans condueix a una nova manera de pensar i pot esdevenir el fonament d'un canvi veritable en el model social.

El llibre, que ha esdevingut un *best seller* europeu, revisa la nostra història per treure'n conclusions

“Sent honestos, avui no tenim una democràcia real sinó aristocràcia electa”

positives. Aquesta setmana ens les va encomanar en una dinàmica roda de premsa telemàtica, on proposava repensar dos-cents mil anys d'història a partir de l'evidència científica que l'ésser humà tendeix més a cooperar que a competir, a confiar que a desconfiar.

Capaç d'aixecar més que murmuris en la seva intervenció al Fòrum de Davos de 2019, on no l'han tornat a convidar i on va retreure a les elits mundials que no tractessin en aquestes trobades sobre l'evasió d'impostos, al nou llibre, que en tan sols uns mesos s'ha convertit en un èxit editorial als Països Baixos, Alemanya i Anglaterra, torna a ser atrevit afirmant que és l'altruisme i no la competitivitat el motor evolutiu de la humanitat: "Sent honestos, avui no tenim una demo-

L'historiador holandès Rutger Bregman té trenta-tres anys ■ STEPHAN VANFLETEREN

cràcia real sinó aristocràcia electa. El que tenim el poble és la possibilitat d'escollir els nostres aristòcrates, però el que seria una democràcia real és que la gent es pogués convertir en política.”

Defensor de la democràcia participativa, sobre la funció del periodisme ha afirmat que "les notícies diàries, fins i tot horàries són successos, sensacionalisme i el meu veredict sobre aquest tema és espantós. Les notícies no

són bones per a la democràcia i recomano a la gent que les deixi de seguir perquè et converteixen en més cínic, n'hi ha evidències, i provoquen que es deixi de considerar la possibilitat de canvis polítics. El bon periodisme parla al poder, el controla i el manté en escac i això és humanament important. És important practicar el periodisme constructiu. Es poden donar les males notícies, però centrar-se en les solucions. Això és practi-

car un bon periodisme, abordar els grans desafiaments i la possibilitat de canvi. El bon periodisme dona esperança”.

Bregman no ha celebrat la influència de les xarxes socials, especialment Twitter, que ha definit com a droga, "dissenyada de manera que et fa completament addictiu i ens fa centrar-nos només en el negatiu. Activa el pitjor de nosaltres, per la qual cosa recomano que la gent l'apagui". ■